

2/2014 ročník 9.

ČERVEN 2014

BUNKA

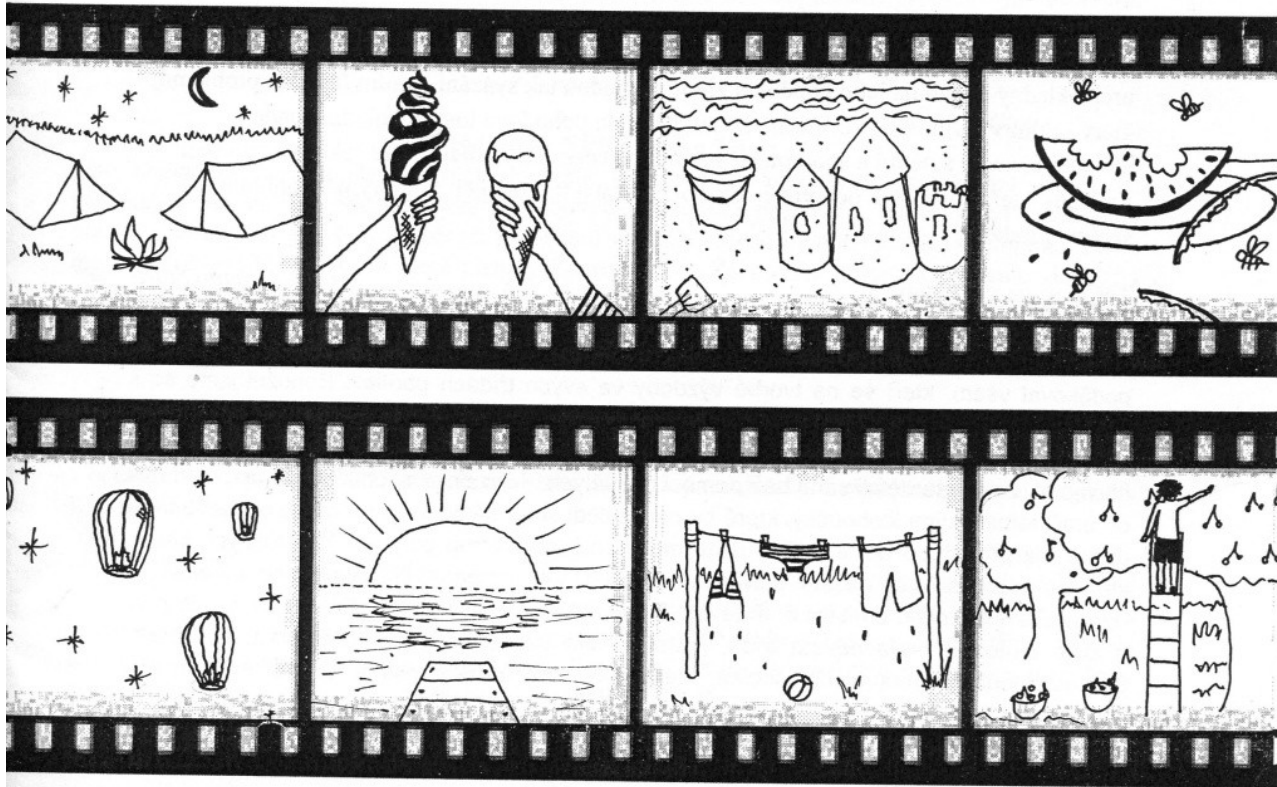
ZŠ A MŠ POVRLY

Vážení čtenáři Buňky. Mnozí z vás už jistě počítáte dny, které zbývají do prázdnin. Nastává pro děti jedno z nejoblíbenějších období. Je tu konec školního roku. Pro někoho byl úspěšný, pro někoho méně. Jistě se mnou ale budete souhlasit, že odpočinek si zasloužíme všichni. Za všechny, kteří pro vás po celý rok Buňku připravovali, vám přeji, abyste si prázdniny užili co nejlépe, aby vám utíkaly co nejpomaleji, a abyste se v září vrátili co nejodpočatější. Zároveň přejeme našim vycházejícím deváťákům, aby pro ně byl jejich nový začátek co nejúspěšnější. V září nashledanou.

Vaše Buňka

Poděkování

Chtěli bychom jménem všech zaměstnanců školy velmi poděkovat za sponzorské dary a služby těmto rodičům: paní Hořešovské, paní Hrubcové, paní Škodové, paní Jehličkové, paní Rajtorové a panu Mičkovi. Velké díky patří i firmě Energy za poskytnutí finančního daru.

Rodiče se stali prvňáčky

Dne 2. 6. 2014 proběhla na naší škole informační schůzka pro rodiče budoucích prvňáčků. Dostavili se téměř všichni a já je uvítala společně s paní učitelkou Peřichovou. Prohlédli jsme si společně nové učebny - knihovnu, učebnu nejen pro výuku šachu a třídu s interaktivní tabulí, kterou si děti, jež přišly s rodiči, vyzkoušely. Hlavní náplní schůzky byla názorná ukázka skupinové práce v tzv. centrech aktivit. Téma těchto center bylo LES a mělo by se vždy prolínat všemi čtyřmi centry, což jsou Písmenka, Matematika, Objevy a Ateliér. Rodiče se celkem snadno vžili do rolí dětí, a aby každý věděl, v jakém centru bude pracovat, došlo na losování lístečků s názvy lesních bylin, stromů, živočichů a hub. Poté se měli všichni potichu rozdělit do 4 skupin. Již tady nám to začalo trochu drhnout a já musela „dětí“ usměrňovat a tišit. Nakonec byly skupiny utvořeny a já mohla „žákům“ vysvětlit pravidla práce v centrech a rozdat zadání, což je vlastně návod na práci během celých center v přehledných bodech. Centrum Písmenek plnilo hru, které se říká Běhavka. Cílem bylo najít kartičky se slovy rozmístěné po chodbě a doplnit je správně do neúplného textu o významu lesa. Centrum Matematiky luštilo početní křížovku, kde výsledkem měly být názvy stromů. Někteří rodiče si však špatně přečetli zadání a k názvům stromů se nedopracovali. V centru Objevů si postupně tahali kartičky s otázkami o lese, na otázky odpovídali a své odpovědi si kontrolovali na druhé straně kartičky. Venku v areálu školy pak hledali listy daných stromů. V centru Ateliér si každý vylosoval název jednoho lesního zvířete a to měl nakreslit pastelkami. Po uplynutí doby, která byla stanovena, jsme práci zhodnotili. „Žáci“ v závěrečném společném hodnocení, tzv. kruhu, hádali názvy listů, které přineslo centrum Objevů a také názvy živočichů, které nakreslili v Ateliéru. Bylo vidět, že se všem líbilo stát se na chvíli dětmi, pracovali rádi a se správným zápalem. Na závěr ještě padl dotaz na výuku matematiky novou formou. Myslím, že na tento typ výuky se mohou děti velmi těšit. Matematika se vyučuje tvořivou formou, žák nepřebírá hotové poznatky, ale sám si je vlastní aktivitou sestavuje, což vede k pochopení souvislostí okolo nás a k rozvoji logického myšlení. Každý přichází na výsledky sám podle svých možností. Žáci zjišťují, že k řešení problému lze dospět více způsoby, což bude mít určitě kladný dopad na jejich budoucí život. Nebudou tak svázáni jedním řešením problému, který se jim v životě objeví. Věřím, že tak jak bylo pohodové toto odpoledne, bude i atmosféra, práce s dětmi a spolupráce s rodiči po celý následující školní rok. Děkuji všem rodičům, kteří přišli, byli ochotni si tak trochu hrát a tím přispěli k dobrým vztahům mezi školou a rodiči.

Těším se na vás v září!

Mgr. Radmila Stará

Jarní výzdoba

Žákovský parlament 20. března hodnotil výzdobu tříd na téma Jaro. Tímto by parlament chtěl poděkovat všem, kteří se na tvorbě výzdoby ve svých třídách podíleli. Bohužel jsme se s dalšími parlamentáky shodli na tom, že ne všechny třídy tuto akci braly vážně. A jak celá akce dopadla? V kategorii I. stupně se na 3. místě umístila 4. třída. U čtvrtáků jsme ocenili hlavně to, že si vše dělali sami bez pomoci dospělých. Jako druží skončili prvňáčci, kteří nás ohromili tématickými kloboučky, které by nepřehlédl snad nikdo. A první místo obsadila třída druhá. Už při vstupu do této třídy jsme mohli zhlédnout strop plný motýlků různých barev, kteří se vznášeli nad našimi udivenými hlavami. V kategorii II. stupně se na čtvrtém "bramborovém" místě umístila 6. třída. Na 3. místě se umístili sedmáci. Stříbro získali osmáci a zlato tentokrát brala devátá třída, která získala vůbec nejvyšší počet bodů ze všech. Samostatnou kategorii tvořila školka, která jako vždy neklamala a za odměnu získala diplom.

Gratulujeme!

Za parlament Adéla Dolinská

NEPZ

NEJBOHATŠÍ EKOSYSTÉMY PLANETY ZEMĚ

V úterý 10. června proběhla na naší škole další přednáška výchovně - vzdělávacího projektu s názvem **NEPZ (Nejbohatší ekosystémy planety Země)**. Tentokrát se lektori věnovali ekosystému mořského pobřeží tropického pásu včetně mangrovových lesů. Dozvěděli jsme se další zajímavé informace a opět si mohli zasoutěžit ve vědomostním kvízu. Během přednášky předali lektori učitelům školy *certifikát partnerské školy projektu* a vyslovili jim poděkování za podporu a realizaci projektu na škole. Zapojením do projektu NEPZ a realizací přednášek na škole totiž podporujeme projekt Green Life na Sumatře, který se zabývá ochranou deštného pralesa národního parku Leuser, záchranou divokých zvířat z ilegálního obchodu a organizací protipytláckých hlídek ve spolupráci s centrálou NP Leuser – Bohorok. Na tento projekt je věnován i výtěžek z prodeje stejnojmenného časopisu, který na naší škole zatím odebírá 5 dětí a společně jeden výtisk i 5. třída. Tyto předplatitele lektori přede všemi pochválili a vyslovili přání, aby v novém školním roce předplatitelů časopisu přibýlo co nejvíce. Lektori nás také seznámili s novou možností finanční podpory tohoto projektu. Pomoci lze nově zakoupením fotopasti pro sledování výskytu a pohybu kriticky ohrožených druhů přímo v Národním parku Lesuser na Sumatře. Větší počet fotopastí pomůže terénním pracovníkům projektu zkvalitnit jejich práci. Její cena se pohybuje kolem 4 tisíc korun a organizátoři projektu uvítají jejich zakoupení v jakémkoliv počtu za školu. Rozhodli jsme se, že se pokusíme finance na zakoupení alespoň jedné fotopasti získat.

Jsm rádi za informaci od pana Jeglíka, že projekt Green Life zaznamenává čím dál více úspěchů a ohlasů a že roste zájem médií o tento projekt nejen v ČR ale i ve světě. Není totiž obvyklé, že zástupci malého státu uprostřed Evropy jedou zachraňovat kus tropického pralesa v jihovýchodní Asii, kde ke spolupráci nadchnou a strhnou i domorodé obyvatele a že úspěšně šíří myšlenku záchran deštného pralesa i mezi mládeží ve své rodné zemi.

Hana Vaněčková

Přednáška NEPZ očima žáků:

Tato přednáška mě zaujala a povznesla ještě více, než ty předchozí, protože jak stárneme, pronikáme stále více do příčin i řešení opravdových globálních problémů. Tento díl byl zaměřen na pobřeží, na mangrovové lesy a opět na znečištění vod, ale hlavně na mezilidskou spolupráci. Podle mě je právě ona klíčem k záchraně planety Země. Video „Záchranná vesta“, které jsme viděli, na ulici sice bohužel nefunguje, ale právě proto se mi také tato přednáška líbila. Lektori vlastně chování ze „Záchranné vesty“ rozšiřují a také tím se posunují k záchraně naší planety.

Karolína Kurendová, 6. třída

Prezentace NEPZ mně velice zaujala. Hlavně tím, že nám řekli, co se děje v Indonésii. Nejenom o Indonésii, ale také o podmořském světě mě nejvíce zaujal film, který byl zaměřen na život v oceánech. Pak přišla soutěž, ve které nevyhrál nikdo jiný než Karča. Čekal jsem, že to budu já, ale Karča byla lepší. :)

Jirka Verbný, 6. třída

Na přednášce mě zaujal podmořský svět a prales. A to, co je nového ve světě a v Indonésii. Také jak se tam žije a konec, když jsme měli soutěžní kvíz. Do užšího kola se dostali Karolína, Jirka a Sabina z naší třídy, Maruška z osmé třídy, Fanda ze sedmé třídy a Petra z deváté třídy. Vyhrála Karolína, všichni jsme jí fandili. Celá přednáška se mi líbila, až na fotky, na kterých měli hady pověšené za zuby a pouštěli do nich vodu, aby měli větší kůži.

Tereza Pešťáková, 6. třída

Ekurze 9. třídy na zdymadla T. G. Masaryka (Zdymadla Střekov)

Žáci deváté třídy si opět obohatili výuku. Tentokrát nejeli na třídní výlet nebo něco podobného. Tentokrát jeli v doprovodu paní učitelky Vaněčkové na exkurzi na střekovské zdymadlo, přesněji na Zdymadlo T.G. Masaryka. Výlet se konal v pátek 6. 6. a žáci jeli s veselou náladou, která jim zůstala do konce výletu. Přispělo k tomu i hezké počasí.

Možná se ptáte, co zde mohli vidět? Při vstupu do areálu byli žáci seznámeni s panem průvodcem, který je doprovázel po celou dobu exkurze. Poté, co si žáci prohlédli areál a podívali se z výšky na řeku Labe, přesunuli se na rybí přechod. Přesněji do „místnůstky“, která byla vybudována pro pozorování ryb, které proplovají tímto přechodem. Žáci ale žádnou rybu nezahledli, a tak zase odcházeli postupně ven. Poté nás průvodce nejdříve vedl do schodů a to žáky znepokojilo, ale čekalo je ještě něco horšího. Ocitli se v místnosti, kde byla podlaha ještě z druhé světové války a popravdě, nebylo moc příjemné po ní chodit, zvlášť když víte, že pod vámi

není další místnost, ale jen řeka Labe, která je ještě několik metrů hluboko pod vámi. Žáci však svůj strach překonali a mohli odcházet pyšně. Neminul je ani krátký historický film o stavbě zdymadel, jehož část dokázali žáci zhlédnout dokonce dvakrát:-). No a jako taková třešnička na dortu byla exkurze do místní vodní elektrárny. Zde se dokonce jeden žák snažil zavést novou tradici s názvem „plivněme si na to!“. Prohlídka byla pěkná a každému přinesla něco nového.

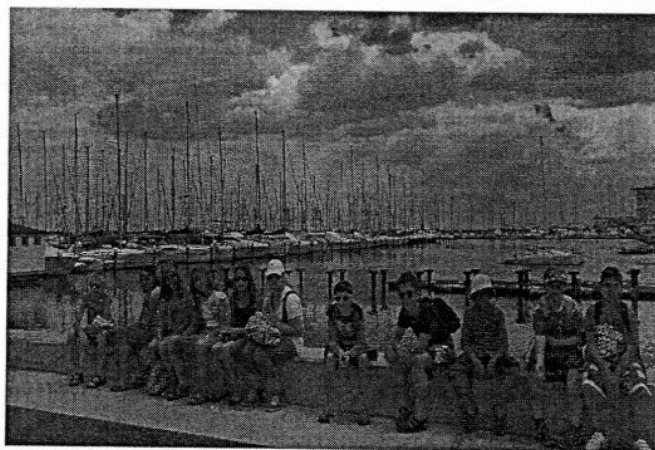
Petra Pocklanová, 9.tř

Itálie 2014

Pátek 23. května, Povrly, 17 hodin. Všichni stáli netrpěliví, děti se těšily na výjezd do Itálie, rodiče na to, až se zbaví svých ratolestí na celých 10 dní. Jakmile jsme vyjeli, začalo naše dobrodružství. Když jsme v neděli přijeli, hned jsme se vrhli na úžasnou písčitou pláž s mnoha mušlemi. Odpoledne jsme si dokonce vzali plavky a - budu poetizovat - skočili do moře modrého jako bezmračná obloha. Krásné počasí vytrvalo ještě pár dní. Každý večer jsme chodili na zmrzlinu. Denně jsme chodili na pláž nebo na hřiště. Jednou jsme došli na Sabinin vytoužený kolotoč, několik dětí se i svezlo.

Jeden den jsme vyrazili do přístavu, ale zastihl nás déšť. Jiný den jsme obdivovali město Ravennu. Závěrečný výlet tvořil výjezd do zábavného parku a republiky San Marina. Myslím, že celých deset dní tvořilo dovolenou, jak má opravdu být.

Karolína Kurendová, 6. tř

Z deníku účastníka zájezdu:

Pátek: Milý deníčku, dnes před naší školou zakotvil autobus, kterým jsme jeli přes noc do Itálie. Pan řidič dělal malé zastávky a pár jich bylo i v Německu. V Německu jsme stavěli i u obchodáku, kde měli jiné mravy, byl tam pán s růžovou sukýnkou a ten pán skákal a koukal, bohužel na Fandu Kumštu.

Sobota: Milý deníčku, v sobotu jsme přijeli do Itálie a šli jsme k moři, jelikož jsme ještě neměli pokoje. Toto moře bylo čisté a všude byly mušle a plavalo tam pár medúz. Po procházce po pláži jsme se šli ubytovat na pokoje, kde jsme byli s Tomášem veliteli

Autor deníčku je neznámý, jeho další část se bohužel nedochovala....

DRUHÁCI V PRAZE – VÝLET DO ZOO

Ráno jsme se sešli na nádraží. Do Prahy jsme jeli nejdříve vlakem a potom autobusem. Když jsme přišli k zoologické zahradě, skoro všichni si koupili mapu. Potom už jsme mohli dovnitř. Nejdříve jsme byli v Amazonské džungli. Když jsme vyšli, namířili jsme si to k ledním medvědům, dále jsme šli k výběhu vydry. Opodál byl výběh klokanů a ještě dál i jiná zvířata. Cestou jsme viděli vlky, slony, antilopy, koně převalského, sovy, až jsme došli k pavilonu malých

afrických zvířat. Ještě jsme viděli vodní ptáky, tučňáky a lachtany. U vodních ptáků jsme si odpočinuli a já se svezla na vláčku. Potom už jsme museli na autobus. V zoo se mi moc líbilo, protože mám ráda zvířata.

Elena Fischerová

VÝLET DO ZOO

Vstávat se mi moc nechtělo, ale zato jsem se moc těšil do ZOO. Vyčistil jsem si zuby, nasnídal se a jel jsem na nádraží. Vlakem jsme dojeli do Prahy – Holešovice. Zbytek cesty jsme jeli autobusem. V pražské zoo jsem viděl zvířata, které jsem na vlastní oči viděl poprvé. Například tučňáka, ledního medvěda, dvojzoborožce, klokana a gazelu. Koupil jsem si ledovou tříšť a pláněk zoologické zahrady. Ze všech zvířat se mi nejvíce líbila vydra.

Jaroslav Vodvářka

Píšeme příběh na daná slova – 5. třída

pěkná zima – řada stromů – podlézt – v poli

Ekvádor rok 1947 : Výprava za domorodým kmenem

„Musíme vyrazit“, řekl Roger. Ale ze stanu se ozvalo jen nesouhlasné zabručení. „Johne, Roberte, musíme vyrazit“, zopakoval. John a Robert vstali, oblékli se a připojili se k Rogerovi, který už čekal před stanem. John se klepal. „Je pěkná zima,“ namítl. Robert mu podal koňak a řekl: „Napij se, to ti pomůže.“ Potom vyrazili. Šli dlouho... Roger fotil, co se dalo. Různé pavouky, opice, zajímavé stromy. Ale potom zaslechli zvláštní skřeky. Schovali se za strom. Kolem proběhlo jakési zvíře a hned za ním asi tucet domorodců. John byl dobrý stopař, a tak se pokusil vystopovat, odkud přišli. Šli asi půl hodiny, když narazili na řadu stromů, vypadaly jako alej. A na konci té zvláštní aleje uviděli bránu. „Zkusíme ji podlézt,“ napadlo Rogera. Hned jak se dostali za bránu, došlo jim, že jsou v jakési osadě. Obyvatelé vycházeli před domky a se zájmem i se strachem v tváři si je prohlíželi. Roger začal horlivě fotit, ale jak stiskl spoušť a blikl blesk, domorodci ustrašeně zaběhli zpátky do domků. „To je směla,“ řekl Roger smutně. „Byly by to excelentní snímky,“ dodal. Byli hladoví a unavení, tak si sedli do trávy a odpočívali. Ale nakonec se Robertovi posunky povedlo naznačit jedné ženě, že mají hlad, a tak jim dala kus masa a takové zvláštní placky z těsta. Potom Roger, John a Robert vyrazili zpátky. A v tu chvíli se ve vlaku probudil malý kluk. Podíval se z okna a uviděl v poli pást se dvě srnky. A jak se tak koukal z toho okna, pomyslel si: To byl ale krásný sen.

Matěj Mička

Ročníkové práce

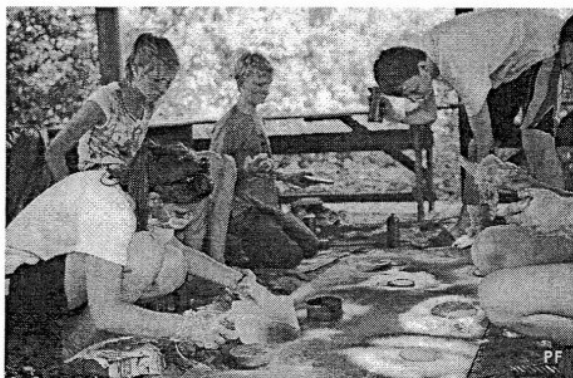
Dneska je čtvrtek 12. 6. to znamená přesně týden od prezentací našich „ročníkovek“, tedy ročníkových prací. Možná nevíte, o co jde. Ročníkové práce jsou záležitost, která se týká všech devátáků a tento rok se tedy týkala i mě. Jde v ní o to, abychom dokázali, jestli jsme schopní pracovat dlouhodobě na nějakém projektu, který si sami zvolíme a na závěr, jestli o něm dokážeme mluvit a obhájit ho před komisí učitelů. Komise práci hodnotí buď jako výbornou, vyhovující nebo jako nevyhovující. Každý žák získává od komise body a podle bodů jednu z těchto tří známek. Ideální je, aby měla ročníková práce výstup využitelný pro školu: aby se dala použít ve výuce, nebo obohatila učitele o nové informace, které jim mohou pomoci při práci. Takže první hodnocené kritérium je výběr tématu. Další částí je elektronická prezentace, kterou žáci zhotovují, a ve které své téma představují již zmíněné komisi. Komise ale nejvíc hodnotí, jak mluvíme, jak umíme svou práci představit. Přesně jsme věděli, co bude na našem projevu hodnoceno, jako například hlasitost mluvy, výplňová slova, jasnost předávaných informací a spousta dalších věcí. Ještě bych měla dodat, že každý žák si zároveň s výběrem tématu vybírá vedoucího učitele, který mu s prací pomáhá. Doufám, že teď si umíte lépe představit tu technickou stránku ročníkových prací. No, a má to nějaký smysl? Můžete to vidět tak (a spousta žáků to tak vidí), že to je výmysl učitelů, abychom se poslední měsíce na základce nenudili. Poměrně často jsem taky slyšela, že nás to jen odvádí od příprav na přijímačky na střední školy. Na všechno se ale jde dívat i z druhé strany. Můžete si říct, že je to přeci skvělá příležitost, jak zkusit něco nového nebo naopak předvést, svůj talent. Celé své snažení potom završíte veřejnou prezentací, a taková zkušenost se myslím vždycky hodí. Ročníková práce je prostě výzva se vším všudy. Bojujete v ní sami se sebou, a se svými stresy. Učíte se nové věci a věřte mi, že si to lze užít. Jako u každé výzvy, ale záleží na tom, jak se k ní postavíme.

Lada Řezáčová

Projektový den

Ve středu 11. 6. k nám na školu přijeli studenti pedagogické fakulty UJEP a vedli pro první i druhý stupeň projektový den s výtvarnou tematikou. Cílem bylo, abychom se my seznámili s novými výtvarnými technikami a oni aby si vyzkoušeli, jaké to je učit. Každý žák se během dne vystřídal na dvou dílnách, určených pro jeho třídu. Dílen byla po celé škole spousta a byly hodně rozmanité. Od práce se sprejem, přes starověkou malířskou techniku zvanou enkaustika, až k vytváření vlastních komiksových hrdinů. Spolupráce mezi žáky a studenty byla dobrá a obě strany si z celého dne něco odnesly. Ať už výrobky či zkušenosti.

Lada Řezáčová

Vernisáž výtvarných prací žáků školy

Dne 22. května se na naší škole konala Vernisáž výtvarných prací žáků. Celý program začal vystoupením dětského pěveckého sboru, který měl u návštěvníků obrovský úspěch. Jako další na řadě byla modní přehlídka. Žákyně výtvarných činností měly za úkol vytvořit své šaty z odpadních materiálů. Jak se jim to povedlo, jste mohli sami posoudit na přehlídce. Já osobně si myslím, že žákyně odvedly výbornou práci, přesněji řečeno na jedničku! Dívky chodily na hudbu po vyznačeném prostoru a ukazovaly své ručně vyrobené šaty s výraznými doplňky. Jako první jste mohli vidět modelku se jménem Lilly, která měla nádherné šaty z novin. Jako další byla na řadě Valča, její sukně zdobená květinami nás překvapila všechny. Další přišla Klaudie, se svými modrými šaty zakončenými skládanými novinami. Krásným účesem nás také překvapila. Poté přišla Bára. Měla sukni z třásní se žlutým zdobeným trikem. Kdo nikdy neviděl šaty z kokakolových víček, tak si je mohl prohlédnout na Kátě Kulačové. No, kdo byl další? Přece Káťa Lachmanová a její červenobílé šaty s balonkovou čelenkou, která sklídila obrovský úspěch. Káťa Culková se nám ukázala v modrých pytlových šatech se stříbrnými doplňky. Ani práce Karči nebyla špatná. Její modré šaty byly originální a mohli jste si i všimnout černé mašle zkrášlující celý model. Petra nám všem předvedla šaty, které byly zdobené mašlemi ze všech stran a bílým límečkem kolem krku. Ani Terka nezklamala a předvedla krásný model, byla jediná, kdo si připravil model složený z kalhot. Společně s víčkovými náramky a kloboukem zaválela na scéně. Další na řadě byly 2 svatební páry. Jeden černobílý a druhý modrobílý. Celá módní přehlídka byla velice krásná. Po dokončení přehlídky jste si mohli jít prohlédnout obrazy vystavené po škole, a dokonce si některé i ve školní jídelně zakoupit. Myslím si, že se celá vernisáž povedla, a tím bychom chtěly poděkovat všem, co se na přípravě podíleli.

Kateřina Lachmanová, Petra Pocklanová

Názory páťáků na nový předmět

Od nového školního roku se stala Etická výchova dalším novým předmětem i na I. stupni. Od třetí do páté třídy mají děti každý týden hodinovou dotaci tohoto předmětu. Přečtěte si několik jejich postřehů po uplynutí jednoho roku.

Etická výchova je můj nejoblíbenější předmět. Dříve (před školním rokem) jsem neuměla pracovat ve skupině. Teď už to umím. Každou hodinu pracujeme ve skupinkách, vyjadřujeme pocity, učíme se naslouchat, prosadit si svůj názor, soucítit s ostatními, řešit konflikty a kolikrát nám ani ta hodina nestačí.

K. Hokrová

Hodiny se nebojím. Je zábavná a naučná. Je dobrá k životu (dobrá do budoucna). Díky ní znám líp své kamarády a umím vystát i ty, které nemusím.

Miša Křivková

Etická výchova spočívá v domluvě, nebát se říct svůj názor, říct něco málo o pocitech. Prostě řekneme, co nás v tu chvíli trápí. Hrajeme s paní učitelkou hry a to je dobré. Zkrátka to je vždycky dobrá hodina.

J. Smoleňák

Etika mě celkem pobavila, začal jsem se i trochu jinak chovat, protože jsem měl každý týden poznámku a teď ji mám málokdy. Ale nejde o to, dala mi trošku znalostí. Etiku za to teď považuji za předmět.

D. Patka

Podle mě je Etická výchova hlavně o spolupráci. V každé hodině jsme hráli hry nebo si povídali. Mě osobně to baví a kolikrát jsem se hodně naučil. Například, že si musím stát za svým názorem. Pokaždé, když jsme pracovali sami, nám paní učitelka pustila uklidňující písničky, které mi připomínaly znělky z her, akorát mi přišlo, že je jedna hodina na etiku hodně málo.

M. Krpeš

Etika mě moc baví. Je to legrace a poučení. Ze začátku nevím, co mám říkat, ale pak taky ráda promluvím.

K. Besserová

Hodiny etiky mám ráda, protože se už tak hodně nestydím. Zdá se mi, že jsem se trošku změnila. Víc jsem se začala bavit s kamarády a líp se seznamuji. Etika je prostě dobrý předmět.

M. Vlčková

V tomto předmětu jsem se naučil mnoho – že spolupráce je o domluvě, jak pečovat o přátelství atd. Vždycky mi ta hodina něco dala. Vždycky když mám něco zhodnotit nebo něco říct, neváhám moc dlouho a nebojím se a řeknu to.

M. Hnízdil

Hodina etické výchovy mě naučila: nebát se mluvit, spolupracovat, pod určitou věcí nevidím jen tu věc, ale vždy něco víc. Poznala jsem sama sebe, ale i ostatní. Myslím, že věci, které jsem se v etické výchově naučila, mi nejsou k ničemu, že se mi jednou budou hodit.

M. Galovičová

ŠTRÍPKY Z MŠ

Ozdravný pobyt v Kytlici

V týdnu od 14. 4. – 18. 4. jsme vyjeli vlakem s dětmi ze třídy Kytíček na ozdravný pobyt do Kytlice. Děti se už měsíc dopředu moc těšily a byly zvědavé, jaké téma jsme pro ně letos připravili. Tím, že jsme jeli před velikonočními svátky, tak téma našeho pobytu znělo „Putování se zajíčkem“. Jelikož to bylo překvapení, prozradili jsme ho až po příjezdu do Kytlice.

Během celého týdne si děti vytvořily spoustu velikonočních dekorací, aby se mohly po příjezdu domů pochlubit svými výtvy a vyzdobit si pokojíčky. Nejvíce času jsme ale strávili v okolní přírodě, kde děti zažily mnoho dobrodružství. Např. výlet k rybníku s vodníkem, do Lesního divadla a procházky do lesa, kde si stavěly z přírodnin a vymýšlely různé „schovky“. Nejvíce zážitků měly děti z pozorování živých zvířátek – prasátek a koní na blízké farmě. Děti byly v takové blízkosti prasátek, že si je mohly i pohladit.

Pobyt jsme ukončili hledáním zajíčkova pokladu, kterému předcházelo plnění úkolů na téma „Pašijový týden“. Odměnou byl dětem plný košík dobrot od zajíčka.

I přes některé rozmary dubnového počasí jsme mohli každý den chodit na dlouhé procházky a pozorovat okolní krásnou přírodu. Majitelé penzionu Falknov nám vycházeli ve všem vstříc a dětem vařili dobrotu jak od maminky.

Nesmíme zapomenout pochválit všechny děti, které zvládly týden bez rodičů naprosto perfektně a moc děkujeme rodičům Filípka Juráně za odvoz zavazadel tam i zpět.

Těšíme se na příští ozdravný pobyt!

p. uč. Iva a Olča

Vyhráli jsme výtvarnou soutěž!

Děti ze školky se opět zúčastnily výtvarné soutěže „Naše město“, kterou každoročně vyhlašuje Dům dětí a mládeže Ústí nad Labem. Obrázky, které jsme do soutěže posílali, byly opravdu krásné. Zvolili jsme si dvě techniky kresby. Starší děti kreslily tuší zvířátka ze ZOO a domalovaly pozadí bretonovými barvami a mladší děti vyrývaly do navoskovaného papíru pokrytého černou tuší dopravní prostředky a semaforey.

Matěj Hladík a Tereška Kostečková ze třídy Kytíček získali 3. místo v kategorii mateřských škol. Ze třídy Sluníček dostali Zvláštní cenu Zdravého města Ústí nad Labem Míša Smoleňák, Markétka Klimešová, Michalka Hrodková a Klárka Wimmerová. Všechny děti si z vyhlášení v DDM dne 3. 6. odnesly taštičky s drobnými dárčky a dostaly pohoštění. Děti i paní učitelky mají z ocenění velkou radost. Naše školka má v této soutěži úspěchy každý rok. Blahopřejeme!!!

Stáňa Duchačová

Dětský den ve školce

Dne 30. 5. 2014 se v mateřské školce konal dětský den. Kvůli nepříznivému počasí se pořádal v herně a v tělocvičně školy. Děti formou soutěží plnily několik jednoduchých úkolů. Chodily na chůdách, nosily míček na lžici a střefovaly se míčkem do boxu. Soutěže plnily s chutí, a také proto jim to tak šlo. Za každý úkol čekala na děti sladká odměna. Za splnění všech soutěží děti dostaly diplom, balíček se sladkostmi a hračkou.

Děkujeme všem rodičům za sladkosti a jiné dárečky do balíčků pro děti.

Natálie Žáčková

Školkové svatby

Dne 22. 5. 2014 se v Mateřské škole Povrly uskutečnil Svatební den, kterého se zúčastnila třída Sluníček i třída Kytíček. Po příchodu do školky se děti převlékly do svátečního oblečení určeného pro svatební obřad. Nedílnou součástí obleků a svatebních šatů tvořily svatební prsteny, které děti již od rána sřezily. Holčičky si vyráběly svatební kytice, někteří chlapci nechtěli být pozadu a tak svým nevěstám vyrobili květiny do svatebního pugétu. Po svačince jsme sváteční obleky doladili k dokonalosti myrťou a mašličkou. Poté jsme se pomalu přesunuli na zahradu, kde se vyjímal svatebně vyzdobený altán.

Svatebčané se posadili podél slavnostní tabule a naslouchali oddávajícímu. Po výměně prstýnků a prvním novomanželském polibku následoval podpis oddacího listu, který zvládli všichni novomanželé na jedničku. Po obřadu jsme se přesunuli pod zelené břízy. Tam byla pro děti nachystána ještě jedna tradice a to společné sbírání prádla ze šňůry, které symbolizuje to, zda se manželé v budoucnu dokážou postarat o miminko. Na závěr krásného svatebního dne si všichni svatebčané pochutnali na hostině, neboť tabule byla velmi bohatá. Počasí nám přálo a účast rodičů byla nad naše očekávání. Myslím si, že se svatební den opravdu vydařil!

Lucie Šípková

Poděkování

Velmi děkujeme veřejné sbírce v obci Loštice, která zafinancovala výstavbu altánku v prostorách zahrady mateřské školy. Zároveň děkujeme zřizovateli - Obci Povrly, jenž zařídil výstavbu podloží ze zámkové dlažby. Děti altánek využijí během pobytu venku, „Práteleství“, na kterém poděkujeme také osobně.

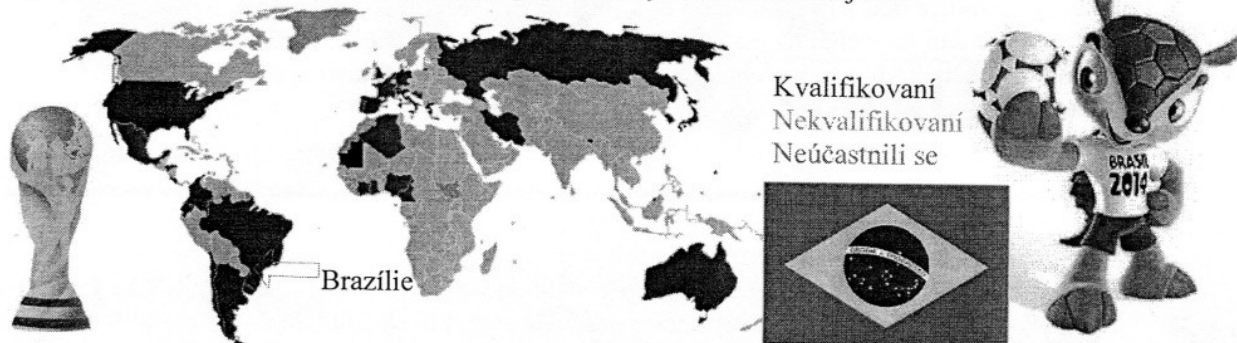
Děkujeme také našim rodičům za celoroční spolupráci, za pomoc na akcích, v centrech aktivit a za sponzorské dary, které nám poskytli. Všem dětem a rodičům přejeme krásné prázdniny a dovolenou!

Kolektiv MŠ

Mistrovství světa ve fotbale 2014 Brazílie

Dne 12.6.2014 se v Brazílském městě Sao Paulo (druhé největší město ve státě) zahájí Mistrovství světa ve fotbale.

Bude to již historicky 20. mistrovství pořádané organizací FIFA (**Fédération Internationale de Football Association**). Závěrečného turnaje se zúčastní 32 národních týmů. O 31 míst se bojovalo v kvalifikaci a pouze Brazílie jako pořadatelský stát měla účast jistou.

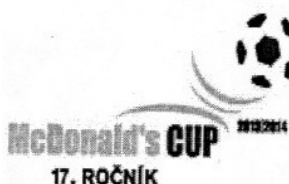
Země jsou rozděleny do 8 skupin po 4 týmech. Ve skupinách se hraje každý s každým a postupují dva nejlepší z každé skupiny do vyřazovací části turnaje tzv. pavouka.

Hraje se celkem na 12 stadionech po celé Brazílii. Finále se hraje na největším stadionu světa, na Maracaně, kde fotbal může sledovat více jak 90 000 lidí, avšak rekord stadionu je 200 000 diváků. Obhájce poháru MS 2010 je Španělsko, které však nemá takovou formu jako domácí Brazílie, která je asi největším adeptem na titul.

Maskotem MS je pásovec Fuleco.

Bohužel Brazilci jsou proti tomuto šampionátu a olympiádě 2016, protože vláda vynakládá velké peníze pro tyto akce a ne na pomoc chudým. Proto se bouří a protestují.

Úspěch Povrláků na McDonald's Cup

Na umělé trávě na Střekově se odehrálo okresní kolo turnaje McDonald's CUP, kde se sešlo 12 škol z celého okresu. Náš tým přijel odhodlaný předvést dobré výkony, a to se podařilo nad očekávání. V tříčlenné skupině jsme své soupeře rozdrtili 8:0 a 9:0, náš brankář Couby se nudil. A pak už šlo do tuhého: ve čtvrtfinále jsme vyhráli nad ZŠ Vinařská 2:1, v semifinále jsme pokořili favorizované Neštěmice 3:0. Přišlo velké finále, proti Mírová. Hráli jsme s jistotou stříbra, ale chtěli jsme ještě více.

Drama skončilo 0:0, a tak o vítězi musela rozhodnout dovednostní soutěž: střelba ze značky pokutového kopu. Jára Vodvářka trefil tyč, Zápořáci dali. Jenže soupeř byl stoprocentní a tak se on radoval z vítězství a postupu do krajského kola, které se odehraje na slavném stadionu Na Stínadlech v Teplicích. I přes finálovou nešťastnou porážku dosáhli kluci vynikajícího výsledku, o který se zasloužili: Petr Vincenz, Samuel Kubín, Vojta Galovič, Filip Bareš, Jára Vodvářka, David Loskot, Jirka Štofčo, Lukáš Coubal a dvojčata Zápotočtí. Kluci, děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Mgr. Michal Bürgermeister

7. května 2014

Koncert přátelství

V sobotu 21. 6. se v místním kině konala kulturní akce, která měla být jakýmsi poděkováním městu Loštice za jejich humanitární pomoc naší obci při loňských povodních. Hudební těleso Pohodári a Písklata, jak si říkají, přijelo z této „metropole tvarůžků“, aby nám předvedlo trochu z jejich kultury. Z jejich vystoupení čísel radost, pohoda a hlavně chuť, se kterou hrají a zpívají. Náš školní dětský sbor, malí hudebníci ze Základní umělecké školy Neštěmice a GaGa Voice. Loštickým na oplátku předvedli, co umí oni. Celý večer včetně závěrečného posezení s rautem panovala fajn atmosféra, pobavili jsme se a zazpívali. Škoda jen, že se na tento koncert nepřišlo podívat více Povrláků a že rodiče dětí z horní mateřské školy, kterým Loštičtí postavili altán na školkové zahrádce, by se dali napočítat na prstech jedné ruky. Tak snad příště... a třeba hned v září na místním koupališti, kam jsou hudebníci z Loštic také pozváni na oslavu výročí povrlského hasičského sboru.

K. Suková

ZŠ a MŠ Povrly vás zvou na

Školní akademii 2014

Kdy: 26. 6. 2014

v 18:00

kino Povrly

Dvuměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Sluková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu. Autorka titulní strany: Lada Řezáčová. Zvláštní poděkování patří Michaela Šípkové, Vojtovi Wimmerovi, Jiřímu Švadlenovi, Kateřině Lachmanové a Ladě Řezáčové.